

In 2010, there were 111.2 boys per 100 girls; in 2015 there were 112.8 boys per 100 girls, and in 2019 - 111.5 boys per 100 girls.

Gender stereotypes are the main cause of gender imbalance at birth, and the preference of boys over girls is always strongly expressed in every family. This thought has penetrated into the subconscious of every person and has become a traditional concept of the Vietnamese people. There is also another reason - the abuse of scientific and technical advances in sex selection before birth, during conception, or during pregnancy for gender diagnosis.

Efforts to achieve gender equality in Vietnam have resulted in great achievements that are highly valued and recognized by the international community. However, beyond the obvious results, there are undeniable drawbacks and limitations. But it is necessary to reaffirm: gender equality and equality of ethnic groups have become the development goals of Vietnam in particular and the international community as a whole. And the achievement of this goal is not an instant, but a long process that requires the participation of the state and the entire people.

АВТОР ЯК СУБ'ЄКТ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

О.П.Проценко, доктор філософських наук, професор,

Г.А. Храбров, аспірант

Національного аерокосмічного університету ім. М.Є.Жуковського «ХАІ»

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.4554132>

Творчість – характерна риса цілеспрямованої діяльності людини, яка вказує на намір постійно здійснювати щось принципове нове, на те, що не існувало, а потім це переглядати, змінювати, удосконалювати. У цьому процесі має місце протиріччя: людина багато чого має, але в той же час завжди чогось потребує. Критичне мислення в такому полі зору виступає головним діючим механізмом.

Творчість має декілька ракурсів інтерпретації і, перш за все, гносеологічній, який пов'язаний із процесом пізнання, а також такий, який пов'язаний із діями людини, який розкриває особливості її предметно-практичної активності. Але сукупність потреб людині об'єднує ці ракурси, здійснює єдиний складний процес. Дослідники творчої діяльності зазначають обов'язкові елементи, які її обумовлюють у якості творчої. Серед них: продуктивне уявлення, здатність по-новому побачити звичайне, асоціативно пов'язати явища та процеси, які досить віддалені один від одного та інші. Крім цього, творчість активується сукупністю спеціального знання та навичок, які пробуджують інтуїцію, стимулюють появу ідеального образу або ідеальної конструкції. А ще, ініціювати процес оцінювання результатів творчої діяльності на різних рівнях. У творчості слід зазначати також сам процес творення та його результат, що безпосередньо виходить на феномен авторства.

У соціокультурному просторі сучасного суспільства, людині, яка діє, відводиться значне місце в освоюванні та перетворюванні навколишнього

світу. Її ініціююча активність протягом тисячоліть змінювалась за видами та формами презентації нового продукту та способами його присвоєння. Тому ця проблема залишається конче актуальною для філософського осмислення в умовах наявності таких факторів у житті людини, як тотальне споживання, сценарно-видовищна візуалізація, як у сфері здійснення матеріального або духовного продукту, так і у сфері дозвілля та розваг, а також різким зростанням інформації і розповсюдженням її на усі види людської діяльності. У таких складних і головним чином не визначених обставинах змінюється характер ініціатора творчої діяльності, тобто автора.

Термінологічно слово «автор», а потім і його зміст, вказують на діючого соціального суб'єкта, який пропонує новий, раніше не існуючий феномен дійсності, який належить тільки йому і принципово виступає його власністю. Цікавим є те, що в перекладі з грецької мови – «автор» означає просто «сам», тобто вказує на самостійність, а з латинської мови – «автор» характеризує зростання, множення. Тому змістовні межі поняття «автор» у цілому вказують на самостійну цілеспрямовану активність людини, направлену на збагачення продукту, будь-якого результату цієї активності, де домінують новація, інновація, креатив.

Традиційно фігура автора свідчить про існування індивідуального або колективного соціального суб'єкта. І в першому, і в другому випадку автор виступає в ролі ініціатора, який пропонує й адаптує ідеї, концепти, проекти, практики. Це завжди відповідь на соціальний або екзистенціальний запит, який не існує, а, мабуть, тільки народжується в динаміці потреб та інтересів людини. Процес створення нового продукту та його присвоєння має дискусійний характер, тому що передбачає процедуру оцінювання та офіційного або публічного визнання.

У зв'язку з процесом інтенсифікації інформативно-комунікативних процесів змінюється характер творчо-пошукової діяльності, чому повною мірою сприяє процес симуляції, який продукує копіювання, рефрени, ремейки, запозичення, тощо. Такі обставини обумовлюють і зміни в існуванні філософської інтерпретації феномену «автор» і авторства взагалі. Завдяки герменевтичним студіям, автор одержує статус інтерпретатора тексту, який надає йому новий змістовний потенціал. Таким чином можна зафіксувати зрушення в розумінні авторства: з індивідуально-персоніфікованих та різного роду об'єднаних співтовариств на дискурсивно-текстологічні показники.